

12/05/2024

Ιεροσολύμων Θεόφιλος: Να μιμούμεθα τον πόθο και τον ένθεο ζήλο του Αγίου Γεωργίου

[Πατριαρχία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Πορεξάρχοντας του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου τιμήθηκε, εξ μεταθέσεως, το Σάββατο 11 Μαΐου, η μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρα Γεωργίου του Τροπαιοφόρου στην Άκκρα.

Κατά την ομιλία στη διάρκεια του Κοινωνικού ο Μακαριώτατος κ.κ. Θεόφιλος κάλεσε να μιμηθούμε τον πόθο και τον ένθεο ζήλο του Αγίου Γεωργίου “καί ίκετεύσωμεν αὐτῷ σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας ἀφ’ ἐτέρου, ἵνα μέτοχοι γενώμεθα τοῦ ἀνεσπέρου φωτός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ”.

Στη Θεία Λειτουργία παρέστη ο Πρέσβης της Ελλάδας στο Ισραήλ, κ. Κυριάκος Λουκάκης.

Ακολούθησε τράπεζα την οποία παρέθεσε η Κοινότητα Ἄκκρης και ο Ηγούμενος π. Βένεδικτος.

Κατά την προσφώνησή του, ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ευχήθηκε, μεταξύ άλλων, όπως “Η διπλή αὕτη ἑορτὴ τῆς Ἀναστάσεως, δηλονότι τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὡς καί τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ γενομένου συλλειτουργοῦ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων ἐν τῇ ἐπουρανίῳ δοξολογία τοῦ Θεοῦ, μᾶς παρέχει ἐν μέσῳ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δοκιμασιῶν τῆς περιοχῆς ἡμῶν τήν ζῶσαν ἐλπίδα τῆς πίστεως εἰς τόν Θεόν τῆς ἀγάπης καί τῆς εἰρήνης”.

Το Ανακοινωθέν της Αρχιγραμματείας για τον εορτασμό του Αγίου Γεωργίου:

Τό Σάββατον, 28ην Ἀπριλίου /11ην Μαΐου 2024, ἐωρτάσθη μέ μετάθεσιν ὑπό τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἄκκρην, πόλιν τοῦ βορείου Ἰσραήλ, ἀρχαίαν Πτολεμαΐδα ἢ ἐορτή τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Κατά τήν ἐορτήν αὐτήν, ἡμέραν μνήμης τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἔλαβε χώραν ὑποδοχή τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ὑπό τῆς Κοινότητος Ἄκκρης, ἥτοι τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Σιλουανοῦ, τῶν Σωμάτων τῶν Προσκόπων, τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος κ. Φουάντ Μπρέϊκ, τῶν Ἐπιτρόπων τῆς Κοινότητος καί πιστῶν ἐξ ἄλλων Κοινοτήτων τῆς περιοχῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἄκκρης.

Εὐθύς ἤρχισεν ὁ Ἀναστάσιμος Ὅρθρος τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος καί ἠκολούθησεν ἡ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καί συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, ἐπιμελουμένου τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν Ἄκκρῃ Ἀρχιμανδρίτου π. Σιλουανοῦ καί συλλειτουργούντων Ἁγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ἐν οἷς πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Μελετίου καί π. Ἀρτεμίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π.

Νίκωνος αντιπροσώπου τῆς Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς MISSIA, Πρεσβυτέρων τῶν ὁμόρων περιοχῶν, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Δοσιθέου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Ἄκκρης, συσταθείσης καί ἐπιμεληθείσης ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιμανδρίτου Φιλοθέου, τοῦ τελειωθέντος ἐν τῇ ἐπισκευῇ τοῦ τοίχου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τούτου καί μετεχόντων τοῦ Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τό Ἰσραήλ κ. Κυριακοῦ Λουκάκη, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν τοῦ Ἰσραήλ κ. Σεζάρ Μαρτζῆ καί πολλῶν πιστῶν ἐν εὐλαβείᾳ καί ἀναστασίμῳ ἀγαλλιάσει.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ἐκήρυξε τόν θεῖον Λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Ἀνέτειλεν ἰδού, τό τῆς χάριτος ἔαρ, ἐπέλαμψε Χριστοῦ, ἡ Ἀνάστασις πᾶσι, καί ταύτη συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, ἡ πανέορτος, καί φωτοφόρος ἡμέρα, δεῦτε ἅπαντες, λαμπροφοροῦντες ἐνθέως, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς κατὰ τήν πασχάλιον ταύτην ἡμέραν ἐν τῷ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Ναῶ ἐν Ἄκκρη / Πτολεμαΐδι, ἵνα ἐορτάσωμεν τήν πάνσεπτον αὐτοῦ μνήμην.

Ὁ ἅγιος Γεώργιος, διαπρέψας ὡς στρατιωτικός ἀξιωματικός κατὰ τούς χρόνους τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ, ἀνεδείχθη πιστός μάρτυς, δηλαδή πιστός ἀκόλουθος καί μαθητής τοῦ Χριστοῦ, ἀκούων πάντοτε εἰς τόν λόγον Αὐτοῦ λέγοντος: «μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμέ ἐδίωξαν, καί ὑμᾶς διώξουσιν·», (Ἰωάν. 15,20).

Ἐρμηνεύων τόν Κυριακόν τοῦτον λόγον ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Ἴσον ὡς εἰ ἔλεγεν ἐγὼ τῶν ὄλων ὁ Ποιητής, ὁ πάντα ὑπό χεῖρα ἔχων τά τε ἐν τῷ οὐρανῷ καί τά ἐπί τῆς γῆς, οὐ χαλινόν ἐπέθηκα τοῖς θυμοῖς οὐδέ καθεῖρξα καθάπερ αἰκίαις τό ἐκάστου κίνημα τῶν ἀκρωμένων· ἐφῆκα δέ μᾶλλον τῇ ἐκάστου προαιρέσει τό ἐλέσθαι, τό δοκοῦν, δρᾶσαι δέ ὅ,τι περ ἄν βούλοιντο· καί γοῦν διωκόμενος ἐκαρτέρου, καίτοι τοῦ διακωλύσαι ἔχων τήν ἐξουσίαν. Ὅταν οὖν ἄρα διώκησθε καί αὐτοί,... κατόπιν τῆς ἐμῆς ἰόντες οἰκονομίας, διά τῶν αὐτῶν ἔρχεσθε θελημάτων, ἵνα καί τῆς ὁμοίας μετάσχητε δόξης· οἱ γάρ συμπάσχοντες καί συμβασιλεύσουσι». [Καί ἀπλούστερον· τοῦτο εἶναι ὡσάν νά ἔλεγε [ὁ Χριστός] ἐγὼ, ὁ Ὅποιος εἶμαι ὁ Ποιητής τῶν ὄλων καί ἔχω ὑπό τόν ἔλεγχον τά πάντα τά ἐν οὐρανῷ καί ἐπί γῆς, δέν ἔβαλα χαλινόν εἰς τήν ὀργήν τῶν ἀκροατῶν μου, οὔτε περιώρισα τό συναίσθημα, τήν συγκίνησιν αὐτῶν, ὡσάν νά ἦτο προσβολή εἰς ἐμέ. Μᾶλλον τούς ἐπέτρεψα νά ἐπιλέξουν ὅ,τι ἐφαίνετο ὀρθόν εἰς αὐτούς καί νά

πράξουν ὅ,τι ἐπεθύμουν... Ἔτσι λοιπόν, ὅταν καί σεῖς διώκεσθε, ὑπομείνατε πρός στιγμήν τήν ἀποτροπήν/ ἀπέχθειαν τῶν μισούντων ὑμᾶς... ἀκολουθοῦντες τήν ἰδικήν μου Οἰκονομίαν καί διώκετε μετ' Ἐμοῦ τοὺς ὁμοίους σκοπούς, οὕτως ὥστε νά ἔχητε συμμετοχήν εἰς ὁμοίαν δόξαν. Καί τοῦτο διότι αὐτοί οἱ ὁποῖοι συμπάσχουν, αὐτοί καί θά συμβασιλεύσουν [μετ' Ἐμοῦ]».

Οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου, «εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καί ὑμᾶς διώξουσιν», (Ἰωάν. 15, 20), ἀποτελοῦν τήν «οἰκονομίαν» Αὐτοῦ, ἡ ὁποία διατυπώνεται εἰς ἑτέραν δήλωσιν τοῦ Χριστοῦ λέγοντος: «εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθείτω μοι», (Ματθ. 16,24).

Εἰς τό λόγιον τοῦτο τοῦ Κυρίου διακρίνεται καί ὑπογραμμίζεται ἡ «προαίρεσις» τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ θέλοντος ἀκολουθῆσαι τόν Χριστόν, ὡς λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος ἐρμηνεύων αὐτό: «Οὐ βιάζομαι οὐκ ἀναγκάζω, ἄλλα ἕκαστον κύριον τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως ποιῶ» καί ἀναλυτικώτερον : «δέν υποχρεώνω οὔτε ἐξαναγκάζω, ἀλλά καθιστῶ τόν καθένα, ὁ ὁποῖος εἶναι κύριος τῆς ἐλευθέρας αὐτοῦ διαθέσεως, λέγει Κύριος». Κατά δέ τόν ἅγιον Γρηγόριον Νύσσης «τοῦτο δέ ἐστίν ἡ προαίρεσις, ἀδούλωτόν τι χρῆμα καί αὐτεξούσιον ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ τῆς διανοίας κείμενον».

Αὕτη ἀκριβῶς ἡ προαίρεσις, τούτέστιν ὁ θεῖος ζῆλος, τόν ὁποῖον εἶχεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ὠδήγησαν τόν θεσπέσιον Γεώργιον εἰς τό νά γίνῃ μιμητής τοῦ μαρτυρικοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀκούων εἰς τό προφητικόν παράγγελμα τοῦ Ἡσαίου: «Γίνεσθε μοι μάρτυρες καί ἐγώ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός... ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καί μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται», (Ἠσ. 43,10). Ὁ δέ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας ἀναφωνεῖ λέγων: «Τόν ὑπέρ κόσμου τῆς ζωῆς τήν ψυχήν αὐτοῦ θέντα, Χριστόν τόν Βασιλέα, ποθῶν ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θανεῖν ὑπέρ αὐτοῦ· ζῆλον γάρ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκώς, αὐτός ἑαυτόν προσήγαγε. Τοῦτον οὖν καί ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς θερμόν προστάτην ἡμῶν, ὡς ἔνδοξον ὄντα Χριστοῦ δοῦλον, μιμούμενον σαφῶς τόν ἴδιον Δεσπότην».

Ὁ ἔνδοξος Γεώργιος διακρίνεται μεταξύ τοῦ νέφους τῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, διότι οὗτος διαπρέπας ὡς ἀνώτερος ἀξιωματοῦχος ἐπί τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ, τοῦ κηρύξαντος ἀπηνῆ διωγμόν κατά τῶν Χριστιανῶν, δέν ἐδίστασε νά ἀνακηρύξῃ τόν ἑαυτόν του Χριστιανόν, ἀλλά καί νά ἐλέγξῃ τήν ματαιότητα καί ἀσθένειαν τῶν εἰδώλων καί νά μυκτηρίσῃ τοὺς πιστεύοντας εἰς αὐτά.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ θαυμαστός Γεώργιος ἐμαρτύρησε τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ αἵματι ὑπέρ τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποῖος κατά τήν ὥραν τῆς καταδίκης Αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Πιλάτου εἶπεν: «ἐγώ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καί εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τόν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς»,

(Ιωάν. 18,37).

Ἡ ὁμολογία αὕτη τοῦ Χριστοῦ κατέδειξε ἐμφανέστατα τόν ἀπόλυτον σκοπόν τῆς θείας ἀποκαλύψεως, τούτέστιν τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου Αὐτοῦ. Τό γεγονός τοῦτο δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τό μυστήριον τῆς εὐσεβείας, δηλαδή τῆς θείας Οἰκονομίας ὡς κηρύττει ὁ θεσπέσιος Παῦλος λέγων: «ὁμολογουμένως μέγα ἐστί τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ».

Μάρτυς πιστός τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας ἀνεδείχθη ὁ μακάριος Γεώργιος, ὡς ἐναργέστατα διατυπώνει τοῦτο ὁ ὑμνωδός λέγων: «Γεωργηθεῖς ὑπό Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργός τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τά δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γάρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνη θερίζεις· ἀθλήσας δέ δι' αἵματος, τόν Χριστόν ἐκομίσω».

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ μέγιστος Γεώργιος ἀνεδείχθη τῆς εὐσεβείας τῆς ἀληθινῆς, δηλονότι πίστεως τοῦ Χριστοῦ, γεωργός τιμιώτατος, διό καί ἐν οὐρανοῖς συμβασιλεύει τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων. «Δίκαιοι εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι... διά τοῦτο λήψονται τό βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καί τό διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρός Κυρίου», (Σοφ. Σολωμ. 5,15-16). «Ὡς χρυσόν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν [ὁ Θεός τόν Γεώργιον] καί ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτόν», κατά τό λόγιον τοῦ Σοφοῦ Σολομῶντος, (Σοφ. Σολ 3,6).

Ἡμεῖς δέ, ἀγαπητοί μου, οἱ πασχαλίως τιμῶντες τήν σεπτήν μνήμην τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καί Τροπαιοφόρου Γεωργίου, καλούμεθα νά μιμηθῶμεν τόν πόθον καί τόν ἔνθεον ζῆλον αὐτοῦ ἀφ' ἑνός καί ἱκετεύσωμεν αὐτῷ σὺν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας ἀφ' ἑτέρου, ἵνα μέτοχοι γενώμεθα τοῦ ἀνεσπέρου φωτός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Μετά δέ τοῦ ψαλμωδοῦ εἴπωμεν: «ἐξαπόστειλον τό φῶς σου καί τήν ἀλήθειάν σου· αὐτά με ὠδήγησαν καί ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου καί εἰς τά σκηνώματά σου. (Πρβλ. Ψαλμ. 42,3) ἐνθα ὁ παμμακάριστος Μάρτυς σου Γεώργιος παρεγένετο. Ἀμήν. Χριστός Ἀνέστη» .

Ἀπολυθείσης τῆς θείας Λειτουργίας παρετέθη εἰς τήν αἴθουσαν δεξιῶσεων κέρασμα τῇ παρουσίᾳ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως Ἄκκρης, τοῦ Σεῖχη αὐτῆς καί τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἄκκρης κ. Φουάντ Μπρέϊκ. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος ἡγίασε τήν ἀνακαινισθεῖσαν αἴθουσαν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου Ἄκκρης.

Ἐν τέλει παρετέθη τράπεζα ὑπὸ τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ ἡγουμένου π. Βενεδίκτου, εἰς τὴν ὁποῖαν καὶ πάλιν προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Ἄνέτειλεν ἰδού, τό τῆς χάριτος ἕαρ, ἐπέλαμψε Χριστοῦ, ἡ Ἀνάστασις πᾶσι, καὶ ταύτη συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, ἡ πανέορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα, δεῦτε ἅπαντες, λαμπροφοροῦντες ἐνθέως, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Ἀγαπητέ Πάτερ Σιλουανέ Πατριαρχικὴ ἡμῶν Ἐπίτροπε ἐν Ἄκκρη,

Ἐντιμότητα Πρόεδρε τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου κ. Φουάντ Μπρέϊκ,

καὶ Σεβαστά μέλη τῆς Κοινότητος, (ἢ τοῦ ποιμνίου

Ἡ σημερινὴ Πασχάλιος ἐορτὴ ἀποτελεῖ μαρτυρίαν ἀδιάψευστον ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς πίστεως ἡμῶν εἰς Χριστόν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα, ἀφ' ἑτέρου δέ τῆς ἀδιακόπου καὶ ἐνεργοῦς παρουσίας τοῦ Ρωμαιορθοδόξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ τοῦ χριστεπωνύμου αὐτοῦ ποιμνίου ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῆ γενικώτερον καὶ τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ εἰδικώτερον.

Ἡ χριστιανικὴ αὕτη παρουσία καὶ μαρτυρία διὰ μέσου τῶν αἰώνων ὀφείλεται πρωτίστως καὶ κυρίως εἰς τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου: «Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ» (Α' Ἰωάν. 4,16), ἀλλὰ καὶ εἰς τό παράγγελμα τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς μαθητάς Αὐτοῦ: «Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν· μὴ ταρασέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μηδέ δειλιάτω», (Ἰωάν. 14, 27).

Οἱ εὐαγγελικοὶ οὗτοι λόγοι ἐνέπνεον τὸν σήμερον τιμώμενον Ἅγιον Γεώργιον τὸν Τροπαιοφόρον, ὁ ὁποῖος, μιμούμενος τό σταυρικὸν πάθος τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο συμμάρτυς τοῦ αἵματος Αὐτοῦ, ὡς ἐναργέστατα λέγει καὶ ὁ ὑμνωδὸς αὐτοῦ: «Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον τῶν θείων ἐντολῶν, διεσκόρπισας πτωχοῖς, πάντα τὸν πλοῦτον εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἔνδοξε Χριστοῦ τὴν δόξαν· ὄθεν πεποιθῶς, πρὸς ἀγῶνας χωρεῖς, καὶ πόνους τοὺς μακροῦς, Μάρτυς Γεώργιε, καὶ κοινωνός γενόμενος τοῦ πάθους, τοῦ ἀπαθοῦς [δηλαδὴ τοῦ Χριστοῦ] καὶ ἐγέρσεως, τῆς βασιλείας, Αὐτοῦ μετέσχες, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεόμενος».

Ἡ διπλή αὕτη ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως, δηλονότι τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὡς καί τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ γενομένου συλλειτουργοῦ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων ἐν τῇ ἐπουρανίῳ δοξολογίᾳ τοῦ Θεοῦ, μᾶς παρέχει ἐν μέσῳ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δοκιμασιῶν τῆς περιοχῆς ἡμῶν τήν ζῶσαν ἐλπίδα τῆς πίστεως εἰς τόν Θεόν τῆς ἀγάπης καί τῆς εἰρήνης.

Διό καί ἡμεῖς ἱκετηρίους εὐχάς ἀνεπέμψαμεν τῷ Ἁγίῳ Θεῷ, ταῖς πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καί τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, λέγοντες μετὰ τοῦ Ἁγίου μάρτυρος καί Ἀποστόλου Πέτρου: «Εὐλογητός ὁ Θεός καί πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατά τό πολύ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν», (Α΄ Πέτρ. 1,3) Ἀμήν. Χριστός Ἀνέστη».